

WACŁAW WOLSKI

Uczta upiorów

WACŁAW WOLSKI

Uczta upiorów

*Już się ma pod koniec starożytnemu światu*¹

Z. Krasieński

Obiit XIX — natum est XX²
...Dwunasta wybiła. Znów dzwonią puchary,
Stół złoty, owalny, upiory czerwone
Obsiadły dokoła, na poły uśpione,
Przekleństwem pijanych pożegnać wiek stary...

Błyszczały ścian czarne, lustrzane granity,
Przeróżnych kolorów owalne lampiony
Rzucaly dokoła tęczyowy blask ściami³...
Na twarzach upiorów złość, ból był wryty...

W niedbałych też pozach siedzieli na ławach
Ze srebra, złocisty płyn lejąc z pucharów...
Strop czarny podpierał rząd czarnych filarów,
Błyszczących granitem na czarnych podstawach...

Upiory krzyczały na przemian: «Hej, wina!
Nadziei, dogmatu, pewności, rozkoszy!
Znów tragizm istnienia sen z powiek nam płoszy...»
Bezładne okrzyki wydaje drużyna...

W powietrzu tęczyowym brzmi nastrój rozpaczny
Bezdomnych, nieszczęsnych pijanych szaleńców,
Normalnej ludzkości piekielnych odmieńców,
Co czują, co myślą, co cierpią inaczej...

Błyszczały tęczyowo przyćmione lampiony,
Pijanych upiorów lśnią oczy zamglone,
A bólem skrzywione ich twarze czerwone
Omraczał złych przeczuć cień szary, srebrzony...

.....

Noc ciemna zagłada przez szyby z kryształu
Oczami gwiazd złotych, zmrużonych figlarnie,
W sumienia upiorów, w ich piersi trupiarnie,
Gdzie próżno by szukać choć iskry zapału...

Do czarnej, sklepionej, gotyckiej komnaty,
Gdzie błyszczą lustrzany chór czarny, gdzie błaty

¹*Już się ma pod koniec starożytnemu światu* — motto pochodzi ze *Wstępu do Irydiona* Zygmunta Krasieńskiego. [przypis redakcyjny]

²*Obiit XIX, natum est XX* — zmarł wiek XIX, urodził się wiek XX; trawestacja słów: *Obiit Gustavus, natus est Conradus* z III. części *Dziadów* Mickiewicza. [przypis redakcyjny]

³*ściami* — dziś popr.: zaćmiony a. przyćmiony. [przypis edytorski]

Złotego lśnią stołu, lamp smuga tęczowa,
Zagłada gwiazdami noc mroźna, styczniowa...

Hej, z czupryn upiorów dymiący war bucha,
Wzrok mętny przesłania marzenia mgła złota...
Czerwieńsi na ławach już legli bez ducha,
Pijących ogarnia nieznana tęsknota...

W ich głowach piekielnie chichoczą puszczyki,
W ich piersi lodowniach zawyły brytany...
Niech zgłuszą sumienia akordy muzyki!
Buchnęły, na chórze złociste organy...

.....

Zagrały organy jak w ciemnym kościele
Gotyckim, gdzie błyszczą barwione witraże,
Gdzie słodkie profile, aniołów lśnią twarze...
Gdzie błyszczą w półmroku złociste piszczele...

Przed wielkim ołtarzem, w błękitnym obłoku
Kadzidel — płomieni świec miga tysiące...
A tłumy pobożne szarzeją w półmroku,
Wysłuchane w orkiestry złocistych trąb grzmiące...

Zagrały organy jak w ciemnym kościele,
W gotyckiej z czarnego granitu komnacie...
W tęczowym lamp świetle pijane postacie...
Czerwonych upiorów diabelskie wesele...

.....

Pieściwy dźwięk słodkiej kościelnej muzyki
Rozpyłał się w tęczach płonących lampionów,
Jak gdyby kryształne aniołków fleciki
Wzbijały tumany dźwięczących wibrionów⁴...

Jak gdyby śnieżyste skrzydlate cheruby
Płakały rzewliwie nad nędzą istnienia...
Perłami łez rzęsił powietrze płacz luby
Nad lśniącym owalem złotego pierścienia...

Lamp barwne płomienie... Owalny stół złoty...
Na dłoniach upiory oparły swe czoła...
Melodia pajęcza, jak tchnienie anioła...
A w sercach wampiry śmiertelnej tęsknoty...

⁴wibriony — nazwa drobnoustrójów o kształcie spiralnie kręconych pręcików, szybko wibrujących. [przypis redakcyjny]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/wolski-uczta-upiorow/>

Tekst opracowany na podstawie: Młoda Polska. Wybór poezyj, oprac. Tadeusz Boy-Żeleński, wyd. drugie, Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, Wrocław 1947.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów Łukasza Jachowicza. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Aneta Rawska, Emanuel Modrzejewski, Tadeusz Boy-Żeleński.

Okładka na podstawie: YuJeen, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).